

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUDEȚULUI P R A H O V A
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA nr.371 din 13 decembrie 2010
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. "X" S.R.L.
din municipiul X, județul Prahova

Biroul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Prahova a fost sesizat de Activitatea de Inspecție Fiscală Prahova, prin adresa nr. X din X noiembrie 2010 – înregistrată la D.G.F.P. Prahova sub nr. X/X noiembrie 2010, în legătură cu contestația Societății Comerciale "X" S.R.L. din municipiul X, județul Prahova, formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X din X septembrie 2010, act administrativ fiscal emis de A.I.F. Prahova, precum și împotriva Raportului de inspecție fiscală parțială încheiat la data de X septembrie 2010 de consilieri din cadrul A.I.F. Prahova, comunicate societății comerciale la data de X septembrie 2010.

În conformitate cu prevederile art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, prin adresa susmenționată, A.I.F. Prahova a transmis Dosarul contestației către D.G.F.P. Prahova – Biroul soluționare contestații.

Organul de soluționare a contestației constatând îndeplinirea prevederilor art. 207 și ale art. 209 alin. (1) lit. a) din TITLUL IX – Soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale – al Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală – republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv transmiterea contestației în termen de 30 zile de la comunicarea actului atacat, înregistrată la A.I.F. Prahova sub nr. X/X octombrie 2010, precum și încadrarea în cuantumul de până la 3.000.000 lei a sumei totale ce formează obiectul cauzei, procedează în continuare la analiza pe fond a contestației.

Societatea Comercială "X" S.R.L. are sediul social în municipiul X, X, Nr. X, Bloc X, Etaj X, Ap. X, cod poștal X, județul Prahova, este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Prahova sub nr. J29/X/X și are codul unic de înregistrare fiscală X cu atribut fiscal RO.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de X lei – din care:

- impozit pe veniturile obținute de nerezidenți din România X lei;
- majorări de întârziere aferente impozitului X lei.

Din analiza actelor și documentelor existente în Dosarul contestației, rezultă:

I. – Sușținerile contestatoarei sunt următoarele (citat):

"[...] Subscrisa, S.C. X S.R.L., [...], legal reprezentată prin administrator X, [...], formulăm, în termen legal, [...], prezenta

CONTESTAȚIE

împotriva Deciziei de impunere înregistrată sub nr. X/X.09.2010 [...] și respectiv împotriva Raportului de Inspecție Fiscală nr. X/X.09.2010, comunicate la data de X.09.2010 prin care vă solicităm anularea/retragerea acestor acte în special ceea ce privește stabilirea sumelor de X lei reprezentând impozit pe veniturile obținute din România de nerezidenți stabilite suplimentar la control, precum și accesoriile aferente în valoare de X lei.

MOTIVELE CONTESTAȚIEI

În fapt, D.G.F.P. – Activitatea de Inspecție Fiscală a efectuat o inspecție fiscală parțială care a avut ca obiectiv soluționarea Deciziei nr. X/X.08.2010 emisă de M.F.P., [...]. Decizia nr. X/X.08.2010 a fost emisă ca urmare a contestării de către subscrisa a Raportului de Inspecție Fiscală și a Deciziei de impunere nr. X/X.12.2009 emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice Prahova.

[...]. Prin Decizia nr. X/X.08.2010 s-a stabilit că din documentele existente la dosar "nu se poate stabili cu certitudine natura serviciilor prestate și dacă speței i se pot aplica prevederile convenției de evitare a dublei impuneri...urmând ca o echipă de inspecție fiscală să stabilească cuantumul impozitului pe veniturile

persoanelor nerezidente potrivit Convenției de Evitare a Dublei Impuneri, prin aplicarea cotelor prevăzute în acest act.”

Din analiza Deciziei de impunere înregistrată sub nr. X/X.09.2010 emisă de D.G.F.P. – Activitatea de Inspecție Fiscală și a Raportului de Inspecție Fiscală nr. X/X.09.2010, [...], reiese în mod clar faptul că organul de control fiscal nu a îndeplinit cerințele Deciziei nr. X/X.08.2010 a organului ierarhic superior.

Astfel, se poate observa faptul că organul de control fiscal s-a limitat la analiza operațiunilor din perspectiva legii române și nu din perspectiva Convenției de Evitare a Dublei Impuneri, sub motivația că nu am prezentat certificatul de rezidență fiscală pentru firma X.

[...] Mai mult, chiar dacă nu s-ar aplica Convenția de Evitare a Dublei Impuneri, considerăm nelegală și netemeinică constatarea organelor de inspecție fiscală, deoarece potrivit dispozițiilor art. 115 alin. 1 lit. k din Legea nr.571/2003 [...], sunt venituri care intră în sfera de cuprindere a nerezidenților: “veniturile din servicii prestate în România, **exclusiv transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport**”.

Ori, așa cum rezultă din actele puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală, respectiv contractul de prestări servicii încheiat de S.C. X S.R.L. cu firma X Republica San Marino – la obiectul contractului este precizat în mod expres ca: “prestare de servicii de transport aerian”. În mod eronat organele de inspecție fiscală fac referire în actul de control că serviciile prestate ar fi de natura închirierii aeromobilului tocmai pentru a evita excepția de necuprindere în sfera impozitului pe nerezidenți a transportului internațional.

Din studierea caietului de zbor avem de a face cu un transport internațional, și nu cu un transport efectuat pe teritoriul României. Astfel, se remarcă încă o dată ușurința cu care organele de inspecție fiscală încadrează operațiunile efectuate fără să țină cont de reglementările legale în materie, de caracterul tranzacțiilor și fără să ceară lămuriri suplimentare (atunci când este cazul).

[...] Societatea consideră că în mod abuziv și nejustificat a fost supusă impozitului pe nerezidenți, pentru tranzacțiile efectuate cu firma X Republica San Marino, în sumă de X lei.

Având în vedere argumentele prezentate mai sus, solicităm anularea constatărilor referitoare la impozitul pe veniturile nerezidenților în valoare de X lei, precum și a majorărilor de întârziere în sumă de X lei. [...].”

II. – Din Decizia de impunere nr. X din X septembrie 2010, respectiv din anexa la aceasta – Raportul de inspecție fiscală parțială din X septembrie 2010, rezultă următoarele:

* Inspecția fiscală parțială, finalizată la data de X septembrie 2010, a avut ca obiectiv al controlului soluționarea Deciziei nr. X/X august 2010 emisă de M.F.P.–A.N.A.F./Direcția generală de soluționare a contestațiilor, înregistrată la D.G.F.P. Prahova sub nr. X/X august 2010.

În urma verificărilor efectuate s-a întocmit Raportul de inspecție fiscală parțială din data de X septembrie 2010 care a stat la baza emiterii de către A.I.F. Prahova a Deciziei de impunere nr. X din X septembrie 2010.

În acest Raport, la **CAPITOLUL III – CONSTATĂRI**, s-a consemnat (citată):

“[...] Prezenta verificare a avut în vedere soluționarea Deciziei nr. X/X.12.2009 și s-a efectuat în conformitate cu prevederile art. 102 alin. (2) lit. d) din O.G. nr. 92/2003 [...], pct. 12.7 și pct. 12.8 din O.M.F.P. nr. 519/2005, fiind analizată suma de **X lei**, reprezentând impozit pe veniturile obținute în România de nerezidenți și majorările de întârziere aferente în sumă de **X lei**.

[...] S.C. X S.R.L. a fost reprezentată în perioada efectuării controlului de către d-na X în calitate de împuternicit (anexa nr. X), care a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală următoarele documente:

- cele două facturi de prestări servicii emise de S.C. X S.R.L. San Marino;
- documentele de plată cu care s-au achitat aceste facturi;
- contractul de prestări servicii transport aerian încheiat cu S.C. X S.R.L. San Marino;
- copie caiet de zbor;
- contract servicii parcare nr. X/X.09.2008 încheiat cu Școala Superioară de Aviație Civilă București,
- facturile reprezentând contravaloare parcare aferente acestui contract.

Din analiza acestor documente a rezultat că serviciile prestate nu reprezintă transport aerian internațional. În consecință, organul de control a considerat că, aceste servicii reprezintă în fapt servicii de închiriere a unui avion tip “X” facturate de firma X din Republica San Marino – persoană juridică nerezidentă (facturile nr. X/X.07.2008 și nr. X/X.11.2008) în valoare totală de X euro (X lei), fiind încadrate la art. 115 alin.(1) lit.k) din Legea nr. 571/2003 [...].

Totodată, precizăm că, pe facturile emise de către firma X din San Marino, este înscrisă mențiunea “Locazione” care în traducere reprezintă “Închiriere”.

Prin factura nr. X/X.07.2008 emisă de firma X, s-a facturat contravaloare închiriere pentru X ore de zbor. Din analiza documentului prezentat de societate ca fiind o copie după caietul de zbor, rezultă că, orele de zbor din X.07.2008 până la X.07.2008, însumează X h și X min (coloana nr. X din anexa nr. X la prezentul raport) fără însă a se putea verifica persoanele care au făcut deplasarea și nici rutele de zbor.

Astfel, acest înscris nu poate face dovada că aceste servicii reprezintă transport aerian. Analog și pentru factura nr. X/X.11.2008.

Din verificarea efectuată a rezultat că, societatea a înregistrat servicii de parcare pentru aeromobil tip "X", facturate de către Școala Superioară de Aviație Civilă București, ceea ce demonstrează că, în fapt avionul a fost pus la dispoziția firmei X S.R.L., deci a fost închiriat.

Organul de control a solicitat detalii referitoare la modul de utilizare a avionului, respectiv persoanele care au fost transportate și destinația acestora.

Referitor la aceste detalii, d-na X – în calitate de împuternicit nu a putut aduce lămuriri, iar reprezentanta societății respectiv d-na X nu s-a prezentat la control întrucât nu se afla în țară.

Menționăm că, organul de control a solicitat societății verificate **certificatul de rezidență fiscală**, în vederea aplicării prevederilor art. 118 din Legea nr. 571/2003, [...], privind aplicarea Convenției de evitare a dublei impuneri încheiată cu San Marino – ratificată de Parlamentul României prin Legea nr. 384/31.12.2007.

Până la încheierea prezentei inspecții fiscale societatea nu a prezentat **certificatul de rezidență fiscală** pentru firma X din Republica San Marino.

Pentru aceste servicii, au fost aplicate prevederile art. 115 alin. (1) lit.k) și art. 116 alin. (1) și (2) lit. c) din Legea nr. 571/2003 [...].

În concluzie, pentru aceste servicii facturate de către firma X, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea venitului brut obținut de persoana juridică nerezidentă, respectiv X euro (echivalentul a X lei) și calculul impozitului datorat de **X lei** ($X \text{ lei} * 16\%$).

Pentru diferența suplimentară de X lei, au fost calculate majorări de întârziere în sumă de X lei, conform art.120 alin.(2) din O.G nr.92/2003 [...]. [...].”

III. – Pe baza actelor și documentelor din Dosarul contestației, în urma analizei efectuate pe baza actelor normative în vigoare din perioada supusă inspecției fiscale, consemnate în actul administrativ fiscal atacat, organul de soluționare a cauzei constată:

* În **Raportul de inspecție fiscală parțială din X septembrie 2010**, încheiat de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Prahova, a fost consemnată reverificarea în ceea ce privește modul de constituire, evidențiere și declarare a impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți datorat de către S.C. "X" S.R.L., ca urmare a Deciziei nr. X/X august 2010 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F., prin care a fost desființată parțial Decizia de impunere nr. X/X decembrie 2009 emisă de D.G.F.P. Prahova – A.I.F. pentru suma de X lei impozit stabilit suplimentar și pentru suma de X lei majorări de întârziere aferente.

În Decizia nr. X/X august 2010, organul de soluționare a contestației a motivat soluția de desființare, astfel (citată):

“[...] Întrucât, din documentele existente la dosarul cauzei nu se poate stabili cu certitudine natura serviciilor prestate și dacă speței i se pot aplica prevederile convenției de evitare a dublei impuneri, se va desființa decizia de impunere pentru suma de X lei reprezentând impozit pe venitul persoanelor nerezidente în sumă de X lei și accesoriile aferente în sumă de X lei calculat de organele de inspecție fiscală în temeiul legii interne pentru plățile la extern către Republica San Marino urmând ca o altă echipă de inspecție fiscală să stabilească cuantumul impozitului pe veniturile persoanelor nerezidente potrivit Convenției de evitare a dublei impuneri, prin aplicarea cotelor prevăzute în acest act.”

Obiectul principal de activitate al societății comerciale contestatoare este "X" – cod CAEN X.

Referitor la impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți stabilit suplimentar în sumă de X lei și majorări de întârziere aferente în sumă de X lei:

Reverificarea a cuprins perioada septembrie 2006 – septembrie 2009, iar în urma controlului s-a stabilit un **impozit suplimentar datorat** în sumă de X lei, pentru care s-au calculat **majorări de întârziere** în sumă de X lei.

Impozitul pe venit în sumă de X lei a fost stabilit prin aplicarea cotei de 16% prevăzută la art.116 alin.(2) lit.c) din Codul fiscal, asupra **veniturilor brute** în sumă totală de X euro (X €/84%) echivalentul a X lei, obținute din România de persoana juridică nerezidentă – firma X din Republica San Marino, conform facturilor emise de aceasta către S.C. "X" S.R.L. X, având nr. X/X iulie 2008 în sumă de X € (valoare netă) și nr. X/X noiembrie 2008 în sumă de X € (valoare netă).

Obligațiile fiscale de plată suplimentare au fost stabilite de inspecția fiscală ca urmare a faptului că societatea comercială contestatoare, nici la reverificare, nu a pus la dispoziția organelor de control documente justificative din care să rezulte încadrarea serviciilor prestate de persoana juridică nerezidentă în categoria serviciilor de transport internațional, care să justifice

aplicarea excepției prevăzute la art.115 alin.(1) lit.k) din Codul fiscal, respectiv excluderea veniturilor realizate din România în anul 2008 de furnizorul nerezident, în sumă brută totală de X euro (echivalentul a X lei), din categoria veniturilor impozabile.

Întrucât în timpul inspecției fiscale, societatea comercială contestatoare nu a prezentat nici certificatul de rezidență fiscală al firmei prestatoare "X" din Republica San Marino, organele de control nu au putut aplica nici prevederile art.118 din Codul fiscal, respectiv coroborarea prevederilor Codului fiscal cu prevederile Convenției de evitare a dublei impuneri încheiată între România și Republica San Marino – ratificată de Parlamentul României prin Legea nr. 384/2007.

În aceste condiții, în urma reverificării dispusă prin Decizia nr. X/X august 2010 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F., inspecția fiscală parțială din data de X septembrie 2010 a stabilit că serviciile prestate de firma "X" din Republica San Marino sunt în fapt servicii de închiriere, iar veniturile realizate în anul 2008 reprezintă venituri impozabile obținute din România de această persoană juridică nerezidentă, în conformitate cu prevederile art.115 alin.(1) lit.k) din Codul fiscal, neîncadrându-se în veniturile excluse de la impozitare menționate la această literă.

Drept urmare, în conformitate cu prevederile art.116 alin.(1) și alin.(2) lit.c) din Codul fiscal (forma aplicabilă în anul 2008), în urma inspecției fiscale parțiale din X septembrie 2010, respectiv a reverificării impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți, **organele de control au stabilit că S.C. "X" S.R.L. X datorează diferența suplimentară de impozit pe venit în sumă de X lei** (așa cum a fost stabilită și la inspecția fiscală anterioară, conform Deciziei de impunere nr. X/X decembrie 2009 emisă de A.I.F. Prahova), **precum și majorări de întârziere în sumă de X lei**, conform prevederilor art.120 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

* Prin contestația formulată, societatea comercială nu recunoaște obligațiile fiscale de plată suplimentare stabilite prin Decizia de impunere nr. X/X septembrie 2010, susținând faptul că organele de inspecție fiscală nu au îndeplinit cerințele consemnate în Decizia nr. X/X august 2010 emisă de Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul A.N.A.F. în soluționarea contestației formulate de S.C. "X" S.R.L. X împotriva Deciziei de impunere nr. X/X decembrie 2009 emisă de A.I.F. Prahova.

Astfel, contestatoarea consideră că la reverificarea efectuată de organele de inspecție fiscală ale A.I.F. Prahova, conform Raportului din X septembrie 2010, acestea s-au limitat la *"[...] analiza operațiunilor din perspectiva legii române și nu din perspectiva Convenției de Evitare a Dublei Impunerii, sub motivația că nu am prezentat certificatul de rezidență fiscală pentru firma X."*

De asemenea, în contestație se menționează: *"[...] chiar dacă nu s-ar aplica Convenția de Evitare a Dublei Impuneri, considerăm nelegală și netemeinică constatarea organelor de inspecție fiscală, deoarece potrivit dispozițiilor art. 115 alin. 1 lit. k din Legea nr.571/2003 [...], sunt venituri care intră în sfera de cuprindere a nerezidenților: "veniturile din servicii prestate în România, exclusiv transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport".*

Ca motivație, societatea comercială contestatoare invocă prevederile obiectului contractului de prestări servicii încheiat cu S.C. "X" S.R.L., persoană juridică nerezidentă, care se referă la *"Prestarea de servicii de transport aerian [...]"*, considerând eronată încadrarea ca servicii de închiriere făcută de organele de inspecție fiscală.

În final, S.C. "X" S.R.L. consideră că în mod abuziv și nejustificat a fost stabilit impozitul pe veniturile realizate din România de nerezidenți în sumă de X lei.

* **Față de cele prezentate mai sus, organul de soluționare a contestației constată următoarele:**

Motivele de drept, sunt:

– **Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, cu modificările și completările ulterioare (forma aplicabilă în anul 2008):

"[...] Art. 115. – (1) Veniturile impozabile obținute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt:

[...] **k) venituri din servicii prestate în România, exclusiv transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport;**

Art. 116. – (1) Impozitul datorat de nerezidenți pentru veniturile impozabile obținute din România se calculează, se reține și se varsă la bugetul de stat de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

[...] **c) 16% în cazul oricăror alte venituri impozabile obținute din România, așa cum sunt enumerate la art. 115, cu excepția veniturilor din dobânzile obținute de la depozitele la termen, depozitele la vedere/conturi curente constituite, certificate de depozit și instrumentele de economisire dobândite anterior datei de 1 ianuarie 2007, pentru care se aplică cota de impozit de la data constituirii/dobândirii.**

[...] **Art. 118. – (1) În înțelesul art. 116, dacă un contribuabil este rezident al unei țări cu care România a încheiat o convenție pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și capital, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România nu poate depăși cota de impozit, prevăzută în convenție, care se aplică asupra aceluși venit, potrivit alin. (2). În situația în care cotele de impozitare din legislația internă sunt mai favorabile decât cele din convențiile de evitare a dublei impuneri se aplică cotele de impozitare mai favorabile.**

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență. În cazul în care certificatul de rezidență fiscală nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile titlului V. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție, în condițiile în care certificatul de rezidență fiscală menționează că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.”

Motivele de fapt prezentate în contestație de S.C. “X” S.R.L. X, nu sunt de natură a influența soluționarea favorabilă a acesteia, întrucât:

– La inspecția fiscală din X septembrie 2010 privind reverificarea impozitului pe veniturile obținute din România de nerezidenți aferent anului 2008, reprezentanții societății comerciale contestatoare au prezentat aceleași documente justificative care au fost prezentate și la inspecția fiscală anterioară consemnată în Raportul de inspecție fiscală nr. X/X decembrie 2009, anexă la Decizia de impunere nr. X/X decembrie 2009.

Din cele consemnate în Raportul de inspecție fiscală parțială, anexă la Decizia de impunere nr. X/X septembrie 2010 rezultă că, pe baza documentelor prezentate de societatea comercială contestatoare, nu se justifică încadrarea prestărilor de servicii efectuate de firma Tangosette ca transport internațional pentru a putea beneficia de excluderea de la impozitare prevăzută la art.115 alin.(1) lit.k) din Codul fiscal.

Astfel, din analiza așa zisului “caiet de zbor” (Anexa nr.X la RIF), nu se pot stabili rutele de deplasare a avionului închiriat, numele piloților care au efectuat zborurile, scopul în care acestea s-au efectuat, cine a eliberat acest document, cât și alte date obligatorii a fi înscrise într-un Carnet de zbor.

În fapt, acest document anexat în copie la dosarul contestației este doar un simplu înscris semnat și ștampilat de reprezentanții societății comerciale contestatoare, o pagină pe care sunt consemnate: data, numărul de ore, țara de plecare și țara de sosire, document care nu este semnat de pilotul autorizat și de autoritatea aviatică competentă pentru certificarea carnetului de zbor, și care astfel nu poate avea calitatea de document justificativ în dovedirea și încadrarea serviciilor prestate de persoana nerezidentă în categoria serviciilor de transport internațional.

Celelalte documente depuse în copie de societatea comercială la dosarul cauzei, respectiv:

- Contract servicii de parcare nr.X/X.09.2008 încheiat între Școala Superioară de Aviație Civilă București – în calitate de prestator și S.C. “X” S.R.L. X – în calitate de beneficiar, având ca obiect asigurarea de către prestator a parcării în hangarul propriu a unui avion X înmatriculat XSAN MARINO;

- facturile emise de prestator pentru beneficiar, reprezentând parcare a acestui avion pentru lunile octombrie, noiembrie și decembrie 2008, ianuarie, februarie, martie, aprilie, mai și iunie 2009;

- două facturi emise de firma X din Republica San Marino pentru societatea comercială contestatoare având înscrisă mențiunea “Locazione ...aeromobile tipo “X”” care, în traducere în limba română, înseamnă “Închiriere ...avion...”;

dovedesc faptul că serviciile înscrise în aceste două facturi nu reprezintă transport aerian internațional – așa cum se susține în contestație, ci reprezintă în fapt servicii de închiriere a avionului "X", servicii care nu intră în categoria transportului internațional și prestărilor de servicii accesorii acestuia (încărcare, descărcare, manipulare etc.) excluse de la impozitarea veniturilor obținute din România de nerezidenți.

– Nici la inspecția fiscală anterioară din decembrie 2009, nici la inspecția fiscală parțială din septembrie 2010 și nici cu ocazia formulării prezentei contestații, S.C. "X" S.R.L. Ploiești nu a prezentat certificatul de rezidență fiscală al S.C. "X" S.R.L. din Republica San Marino, conform prevederilor art.118 alin.(2) din Codul fiscal, care să justifice aplicarea Convenției de evitare a dublei impuneri încheiată între România și Republica San Marino – ratificată de Parlamentul României prin Legea nr. 384/2007 și intrată în vigoare la data de 11 februarie 2008, potrivit art.28 din Ordinul Ministerului Afacerilor Externe nr. 880/2008, pentru veniturile obținute în lunile iulie și noiembrie 2008 din România de această persoană juridică nerezidentă.

Drept urmare, pentru calculul impozitului pe veniturile nerezidenților, asupra veniturilor brute obținute de firma nerezidentă din Republica San Marino s-a aplicat cota de 16% prevăzută la art.116 alin.(2) lit.c) din Codul fiscal (forma aplicabilă în anul 2008).

Sustinerea din contestație că societatea comercială nu a putut obține certificatul de rezidență fiscală în termenul scurt (câteva zile) impus de organele de inspecție fiscală, nu poate fi reținută, întrucât, conform prevederilor alin.(2) al art.118 din Codul fiscal, mai sus citat, încă de la momentul realizării veniturilor (iulie și noiembrie 2008), persoana juridică nerezidentă avea obligația de a prezenta acest certificat de rezidență fiscală societății comerciale contestatoare plătitoare a venitului.

Față de cele prezentate mai sus, rezultă că societatea comercială contestatoare nu a dovedit că serviciile înscrise în cele două facturi emise de firma nerezidentă S.C. "X" S.R.L. din Republica San Marino reprezintă transporturi internaționale sau prestări de servicii accesorii acestora, servicii ale căror venituri sunt excluse de la impozitare în România, drept pentru care veniturile obținute de firma nerezidentă sunt considerate ca fiind prestate în România (închiriere avion), conform prevederilor art.115 alin.(1) lit.k) din Codul fiscal, iar cota de impozitare este de 16%, conform prevederilor art.116 alin.(2) lit.c) din Codul fiscal (forma aplicabilă în anul 2008), întrucât societatea comercială contestatoare nu a prezentat certificatul de rezidență fiscală al firmei prestatoare nerezidentă.

Drept urmare, contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

IV. – Concluzionând analiza contestației formulată de Societatea Comercială "X" S.R.L., cu sediul în municipiul X, județul Prahova, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. X din X septembrie 2010, act administrativ fiscal emis de A.I.F. Prahova, în conformitate cu prevederile alin. (1) al art. 216 din Ordonanța Guvernului Nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată în 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, se:

D E C I D E :

- 1. – Respingerea contestației ca neîntemeiată pentru suma totală de X lei – din care:**
- impozit pe veniturile obținute de nerezidenți din România X lei;
 - majorări de întârziere aferente impozitului X lei.

2. – În conformitate cu prevederile alin. (2) al art. 218 din O.G. nr. 92/2003, republicată în 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale alin. (1) al art. 11 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, prezenta decizie poate fi atacată – în termen de 6 (șase) luni de la data primirii acesteia - la instanța de contencios administrativ competentă din cadrul Tribunalului Prahova.

DIRECTOR EXECUTIV,